

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش مهارت حل مساله بر رضایت از زندگی و خودکارآمدی نیروهای وظیفه

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مجید حسینی - دانشجو کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب دانشکده علوم انسانی

مرضیه سادات رضوی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب دانشکده علوم انسانی

زهرا غلامی حیدرآبادی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب دانشکده علوم انسانی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی آموزش حلساله بر رضایت از زندگی و خودکارآمدی در نیروهای وظیفه بود. روش طرح این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون به همراه گروه کنترل بود، به این منظور تعداد 30 نفر از نیروهای وظیفه سازمان صنایع هوایی به طور تصادفی از بین کلیه نیروهای وظیفه انتخاب و بصورت تصادفی در دور گروه آزمایش و کنترل جا گرفتند. پرسشنامه های این پژوهش عبارت بودند از رضایت از زندگی دینر و خودکارآمدی شرر که هر دو از روایی و پایایی استاندارد برخوردارند، برنامه های آموزش شامل هشت جلسه ی 1/5 ساعته آموزش مهارت حل مساله بود که به مدت 4 هفته اجرا شد. داده ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی به همراه آزمون کواریانس چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرارگرفت و نتایج یافته های پژوهش در پیش آزمون و پس آزمون دو گروه نشان داد آموزش حل مساله تاثیر معناداری برافزایش رضایت از زندگی و خودکارآمدی در بین نیروهای وظیفه دارد. بحث و نتیجه گیری نتایج نشان داد که آموزش مهارت حل مساله بطور معنادار باعث افزایش خودکارآمدی و همچنین رضایت از زندگی نیروهای وظیفه شده است. دلیل بالارفتن خودکارآمدی و رضایت از زندگی این بود که افراد توانمند در حل مساله دارای توانایی تشخیص افکار ناکارآمد و بی اثرسازی آنها هستند و افرادی که از مهارت های حلساله استفاده می کنند در آنها احساس شایستگی و خودکارآمدی تقویت می شود و موجب رضایت از زندگی حاصل می آید

کلمات کلیدی:

آموزش مهارت حل مساله، رضایت از زندگی، خودکارآمدی، نیروهای وظیفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/883680>

